

Druga stranka: Svet Evropske unije (zastopnika: A. Westerhof Löfflerová in A. de Gregorio Merino, agenta)

Intervenientka v podporo tožene stranke: Evropska komisija (zastopnika: A. Szmytkowska in I. Galindo Martín, agenta)

Izrek

1. *Pritožba se zavrne kot očitno neutemeljena.*
2. *Pesqueras Riveirenses SL in drugi nosijo svoje stroške in stroške Sveta Evropske unije.*
3. *Evropska komisija nosi svoje stroške.*

⁽¹⁾ UL C 159, 26.5.2014.

Pritožba, ki jo je Fundação Calouste Gulbenkian vložila 2. septembra 2014 zoper sodbo Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 26. junija 2014 v zadevi T-541/11, Fundação Calouste Gulbenkian proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

(Zadeva C-414/14 P)

(2015/C 198/21)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnica: Fundação Calouste Gulbenkian (zastopniki: G. Macias Bonilla, G. Marín Raigal, P. López Ronda, odvetniki)

Drugi stranki v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), Micael Gulbenkian

Sodišče (osmi senat) je s sklepom z dne 26. februarja z dne 2015 zavrnilo pritožbo in Fundação Calouste Gulbenkian naložilo, naj nosi svoje stroške.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Nemčija) 6. marca 2015 – Breitsamer und Ulrich GmbH & Co. KG/Landeshauptstadt München

(Zadeva C-113/15)

(2015/C 198/22)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka in pritožnica: Breitsamer und Ulrich GmbH & Co. KG

Tožena stranka nasprotna stranka v pritožbenem postopku: Landeshauptstadt München

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali gre pri porcijskih pakiranjih medu, ki so zapakirana v embalaži, ki vsebuje vse elemente etikete – vključno z označbo države porekla, in ki naj se ne bi kot taka prodajala posamično končnemu uporabniku in obratom javne prehrane, za „predpakirano živilo“ v smislu člena 1(3)(b) Direktive 2000/13/ES ⁽¹⁾ ter člena 2(2)(e) Uredbe (EU) št. 1169/2011 ⁽²⁾, za katerega velja obveznost označevanja, ali pa takšna porcijska pakiranja medu niso predpakirana živila, za katera velja obveznost označevanja, ker ne gre za prodajne enote?
2. Ali je na vprašanje treba odgovoriti drugače, če se ta porcijska pakiranja v obratih javne prehrane ponujajo ne le v pripravljenih obrokih, ki se plačujejo pavšalno, temveč se prodajajo tudi posamično?

⁽¹⁾ Direktiva 2000/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. marca 2000 o približevanju zakonodaje držav članic o označevanju, predstavljanju in oglaševanju živil (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 5, str. 75).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom, spremembah uredb (ES) št. 1924/2006 in (ES) št. 1925/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Komisije 87/250/EGS, Direktive Sveta 90/496/EGS, Direktive Komisije 1999/10/ES, Direktive 2000/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Komisije 2002/67/ES in 2008/5/ES in Uredbe Komisije (ES) št. 608/2004 (UL L 304, str. 18).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landgericht Köln (Nemčija) 9. marca 2015 –
Reha Training Gesellschaft für Sport- und Unfallrehabilitation mbH proti Gesellschaft für
musikalische Aufführungs- und mechanische Vervielfältigungsrechte (GEMA)**

(Zadeva C-117/15)

(2015/C 198/23)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Landgericht Köln

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Reha Training Gesellschaft für Sport- und Unfallrehabilitation mbH

Tožena stranka: Gesellschaft für musikalische Aufführungs- und mechanische Vervielfältigungsrechte (GEMA)

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali se vprašanje, ali gre za priobčitev javnosti v smislu člena 3(1) Direktive 2001/29 ⁽¹⁾ in/ali v smislu člena 8(2) Direktive 2006/115 ⁽²⁾, presoja vselej na podlagi istih meril, in sicer, da

— uporabnik ob popolnem zavedanju posledic svojega ravnanja tretjim osebam omogoča dostop do varovanega dela, ki ga sicer brez njegovega posredovanja ne bi mogle spremljati,

— mora biti „javnost“ sestavljena iz nedoločenega števila potencialnih naslovnikov in nadalje iz dovolj velikega števila oseb, pri čemer je nedoločenost podana, če gre za „osebe na splošno“, torej ne za osebe, ki so del zasebne skupine, in je z „dovolj velikim številom oseb“ mišljeno, da vsebuje določen minimalni prag, da premajhno ali celo nepomembno množico zadevnih oseb izključuje iz tega merila, pri čemer v zvezi s tem ni upoštevno le, koliko oseb ima istočasno dostop do istega dela, ampak je treba tudi vedeti, koliko od njih do tega dela dostopa zaporedno;